

We treffen Myra de Rooy (56), schrijfster, voor de etalage van een buitensportwinkel in Amsterdam.

En, lekker geprikt?

Zeker. Ik ben plasmadonor, omdat ik soms geen bloed mocht geven.

Hoe dat zo?

Ik reis vaak naar de Himalaya. Na thuiskomst mocht ik zes maanden geen bloed geven vanwege het risico op besmetting met malaria. Voor plasma is de wachttijd maar een maand.

De Himalaya! Om bergen te beklimmen?

Inderdaad. En om trektochten te maken.

Hoe is die hobby ontstaan?

Dat is de 'schuld' van mijn moeder. Zij was zwanger van mij toen ze in Oostenrijk de Wildspitze beklom. Kamperen in het wild, wandelen in de natuur: het is mij met de paplepel ingegoten. Sommigen houden van de zee, anderen reizen door de woestijn. Ik ben verslaafd aan de bergen.

Wat trekt jou aan in de bergen?

De wind door mijn haren, de stilte, het uitzicht, de lokale bevolking ... En natuurlijk de uitdaging om de top te bereiken. In 1988 nam ik deel aan de eerste Nederlandse vrouwenexpeditie. We beklommen met succes de 7.290 meter hoge Oosttop van de Chamlang in Nepal. Ik heb inmiddels ook twee boeken geschreven over mijn ontmoetingen met bergbewoners en ervaringen in de bergen. Ik kwam heel krachtige mensen tegen, zoals een jonge Tibetaanse vrouw die in de gevangenis belandde omdat ze protesteerde tegen China, dat Tibet bezet. In de gevangenis was ze verplicht bloed te geven, onder slechte hygiënische omstandigheden.

Ben je wel eens bang geweest tijdens het klimmen?

Vooral toen het leven van anderen in gevaar was. In Tibet is bijna een Tibetaanse vrouw in mijn armen gestorven door hoogteziekte. Dat zijn ingrijpende ervaringen. En een aantal vrienden van mij is tijdens het klimmen om het leven gekomen. Dus laat ik niet te stoer doen. Je realiseert je in de bergen natuurlijk wel dat het gevaarlijk kan zijn.

De naald van een donorassistent is voor jou dus een peulenschil.

Ik heb geen prikangst nee.

Waarom werd je bloeddonor?

Als student geologie was ik met een groep in de Alpen toen iemand een steen op zijn hoofd kreeg, met dodelijke afloop. Hij verloor veel bloed en ik realiseerde me toen hoe belangrijk het is dat er bloeddonors zijn.

